

Yosemitský sen učiteľky matematiky

KEĎ VÝPOČTY NAHRADÍ BIGWALL

Sedem rokov stála pred tabuľou a učila bratislavských stredoškolákov počítať derivácie. Dnes však Daniela „Dada“ Pellerová (31) radšej prepočítava dĺžku lana a zásoby vody v tisíc metrových stenách legendárnych Yosemitov. Od parkouru a umelých stien sa cez tatranskú žulu prepracovala až pod ikonický El Capitan, kde si splnila svoj najväčší lezecký sen. V exkluzívnom rozhovore pre **BREAK** prezradila, prečo v horách nerieši, či je parťák muž alebo žena, ale najmä bezpečnosť. **A nielen to!**

autor Martina Baumann foto súkromný archív D.P.

Na celom rozhovore je obdivuhodné aj to, že Daniela nám odpovedala cestou z Vareškoveho hrebeňa, trasúcimi sa prstami v tatranskej električke, bojujúc so slabým signálom a únavou v nohách. Napriek tomu sme sa takto na diaľku spojili a podarilo sa nám ju vyspovedať.

Kedysi si učila matematiku stredoškolákov v Bratislave. Ako si sa dostala na lezeckú stenu? Zrejme nie je veľa učiteliek vo vašej komunite, mýlim sa?

K lezeniu som sa dostala cez parkouristov, ktorí obľubovali ľubovoľnú pohybovú aktivitu, od pingpongu, cez bojové umenia, až po akrobaciu aj nejaké posilňovanie. Časom som mala chuť zažiť lezenie vonku a neumrieť

(HKFilozof) a odvtedy ma to drží! Čo sa učiteľského spolulezenia týka, zažila som aj tri pani učiteľky v jednej stene, ale nie je to najtypickejšia profesia lezcov.

Vieš aj povedať, koľko máš odvtedy za sebou zdolaných hôr? A ktoré sú pre teba tie naj?

Fuha, na zdolané hory to asi nepočítam, ale vždy ma poteší, keď sa mi v lete podarí stráviť čo najviac času v našich Tatrách. Mám rada všetku logistiku, prípravu a komplexnosť lezenia v horách. Prvýkrát sa mi tam podarilo dostať počas kurzu na Brnčálke v roku 2017.

Yosemity sú pre lezcov niečo ako Mekka pre veriacich. Kedy presne si povedala, že je to tvoj sen?

Na úplný počiatok tohoto sna si ani

Prvýkrát sme to plánovali v roku 2019, no kvôli Covidu sme sa ďaleko nedostali. Šanca znovu zladíť čas, peniažky a spolulezca sa naskytla druhýkrát až tento rok a som za ňu veľmi vďačná.

No a El Capitan vzbudzuje rešpekt už len z fotiek. Aký bol tvoj prvý pocit, keď si sa postavila pod túto ikonickú stenu?

Na ten pocit som sa tešila najviac z celého výletu. Viem si veľmi užiť moment, keď niečo uvidím prvýkrát. Také niečo sa deje proste iba raz za život. Do Yosemitov sme prišli v noci, po tme, takže sme nič nevideli, postavili stan a išli spať. Na ďalšie ráno sme ako prvú vec zobrali bicykle a ponáhľali sa pod stenu. Najviac ma dostalo vidieť množstvo lezeckých dvojíc v celej